

25 JAZZ TERRASSA

FESTIVALS
1982 - 2006

© 2006, Club de Jazz d'Amics de les Arts
i Joventuts Musicals
© de les fotografies: Miquel Carol
© dels textos, els seus autors

Edita: Montflorit Edicions i Assessoraments, SL

Direcció artística: Miquel Carol
Coordinació de l'edició: Adeta Farré
Documentació: Francesc Soriano
Realització editorial: Crítèria, s.c.c.l.
Disseny de la coberta: Miquel Carol / Crítèria s.c.c.l.
Fotomecànica: Víctor Igual, S.L.
Impressió i enquadernació: Gramagraf, s.c.c.l.

Primera edició: març 2006
ISBN: 84-95705-41-9
Dipòsit legal: B-6223-2006

Sota les sancions establertes per les lleis,
queden rigorosament prohibides, sense l'autorització
per escrit del copyright, la reproducció total o parcial
d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment
—incloent-hi la reprografia i el tractament
informàtic— i la distribució d'exemplars d'aquesta
edició mitjançant lloguer o préstec públic.

Sumari

Presentació, Pere Navarro, Alcalde de Terrassa	9
El més important, les persones, Ernest Castañé, President d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals	11
70 anys de jazz a Terrassa, Adela Farré	13
1981. La llavor del Jazz Terrassa, Valentí Grau	20
1982. Tete Montoliu	28
1983. Més que afecció, devoció, Manuel Royes	38
1984. Qualitat i abast social, Enric Mata	48
1985. Tocant... de peus a terra, Joan Ribera	56
1986. Entre tobxos i dollars, Jaume Canyameres	64
1987. Escoltar i viure, Marià Galí	72
1988. El somni té vida, Adrià Font	80
1989. El millor de molts móns, Pasqual Maragall	88
1990. Sorprenent i irreverent, Perico Sambeat	100
1991. El repte olímpic, Josep Manuel Rodríguez	110
1992. Tot allò del 92, Karles Torra	118
1993. Dotze i una nova etapa, Anna Muñoz	124
1994. El primer festival de club, Josep Maria Farràs	132
1995. Un llenguatge universal, Celestino Corbacho	142
1996. Bon Jazz!, Miquel Mòdol	152
1997. Misteris, Lluís Rambla	158
1998. Com a casa, Pere Pons	166
1999. Màgia i risc, Miquel Jurado	176
2000. La unió fa la força, Ignasi Cusidó	188
2001. Si no fos pel jazz, m'avorriria, Pere Prat	200
2002. Recordant Joe Henderson, Carmen Calvo	210
2003. Llibertat i mestissatge, Benet Carbonell	220
2004. Units en la diversitat, Llibert Fortuny	232
2005. Jazz a Terrassa tot l'any!, Susanna Carmona	242

70 anys de jazz a Terrassa

Suite en quatre temps

1. *Allegro ma non troppo*

Banda sonora:

I Can't Give You Anything But Love i *Saint Louis Blues* (Louis Armstrong amb l'orquestra de Luis Russell); *Blue Moon* (de Rodgers, interpretada per Coleman Hawkins); *Solitude* i *Stompy Jones* (Duke Ellington); *Moon Glow* (Hudson); *Tiger Rag* (La Rocca); *Serenade* (Ramon Martinez). Ràfegues de trets sobre les notes llunyanes de *La Internacional*.

El jazz va arribar a Catalunya cap al final de la dècada dels vint, coincidint amb l'Exposició Universal de Barcelona de 1929, de la mà d'orquestres comercials, com la de l'anglès Jack Hylton, o la del pianista nord-americà Sam Wooding i els seus "Chocolat Kiddies". Els Happy Twenties, que als Estats Units havien suposat que l'eix de la creativitat jazzística es traslladés de Nova Orleans a l'opulenta Chicago dels gàngsters i la "lleï seca", havien estat aquí els anys de la dictadura de Primo de Rivera. I si el "crack" del 29 va suposar el final de l'eufòria americana, la caiguda del règim del general anticatalanista va obrir a Espanya una dècada agitada, on es va instaurar la II República, Macià va proclamar l'Estat català, i que va culminar en tres anys de Guerra Civil. Però a una i altra banda de l'Atlàntic es ballava: era l'Era del Swing.

A Terrassa, el jazz hi va arribar amb el Hot Club. Seguint les passes de la organització

fundada a França, el 1932, per Hugues Panassié, un grup d'aficionats encapçalats per Pere Casadevall van crear el Hot Club de Barcelona a mitjan 1935. A partir d'aquí, es van formar agrupacions locals a diverses ciutats: Badalona, Sabadell, Terrassa, Rubí, Manresa, Granollers... El Hot Club de Terrassa neix com a "filial" del de Barcelona el novembre de 1935 amb uns quaranta socis i el Restaurant Terrassa, situat al primer pis de l'edifici del Cinema La Rambla, com a local social. L'entitat es constitueix formalment i inicia les seves activitats el gener del 1936 —precisament amb una conferència de Casadevall— i es mantindrà activa fins al juliol del 1937, quan l'evolució de la guerra en provoca la dissolució. En aquest breu període organitza mitja dotzena de concerts —"festivals" els anomenaven a l'època—, conferències, audicions discogràfiques, programes radiofònics i propicia la creació d'una orquestra de 14 músics.

Escena primera: obertura

(Saló d'Actes d'Amics de les Arts, juliol, 1937.) Si un tancava els ulls i escoltava només els saxos i les trompetes, aquest *St. Louis Blues* o aquell *Solitude* que havien tocat feia una estona no eren gens diferents dels que havíem sentit onze mesos abans al saló del Restaurant Terrassa. El mateix swing. Aquell solo fins i tot millor, més potent, el fraseig més arrodonit. Però hi ha tants amics que han